

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın Genel Kurul açış konuşması

Sevgili Arkadaşlar,

Hepinizi Birlik Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgiyle, saygıyla, dostlukla selamlıyorum.

Mayıs ayının son günlerinde gerçekleştirdiğimiz 41. Dönem Genel Kurulumuzda zaman yetersizliği nedeniyle başlayamadığımız "Genel Kurul Kararlar Komisyonu raporunun görüşülmesi ve karara bağlanması" maddesini tamamlamak üzere bugün burada bir aradayız.

Hepimiz biliyoruz: 1950'lerden beri yaratılan değerlerimiz ve 70'lerde çizilen yol haritamızın bu dönemki kenar çizgilerini belirlemek üzere bugün gerçekleştirmekte olduğumuz Olağanüstü Genel Kurulumuzda alacağımız kararlar örgütümüz için çok önemli. Bunun için hepimizin Genel Kurulumuzda tartışmalara katılımı çok önemli.

"Bu ülkenin, bu ülke insanının TMMOB'ye olan ihtiyacı devam etmektedir" sözünden hareketle ve halkımıza olan görev ve sorumluluklarımızın bilinciyle; "daha demokratik, daha işlevsel bir TMMOB örgütlülüğü için", "birlikte üreten, birlikte karar alan, birlikte yöneten bir TMMOB örgütlülüğü için", "Kararlar almak için" bugün buradayız.

Hepiniz hoş geldiniz.

Sevgili Arkadaşlar,

Öncelikle Anayasa Referandumu ile başlamak istiyorum:

TMMOB 41. Olağan Genel Kurulu'nda oy birliğiyle kabul edilen sonuç bildirgemizde ülkenin son günlerdeki önemli gündemi olan Anayasa referandumu ile ilgili olarak şunları söylemiştik:

"12 Eylül anayasasına da, onun bir devamı olan AKP anayasasına da "hayır" diyoruz. Eşitlikçi, özgürlükçü bir anayasa ancak demokratik katılımın bütün kanalları açılarak yapılabilir. Demokratik katılım olanaklarının önünü açmak üzere başta yüzde onluk seçim barajı, siyasi partiler ve seçim yasaları olmak üzere toplumun siyaset yapma olanaklarını engelleyen tüm yasaların değiştirilmesi için bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mücadele edeceğiz."

Evet, Sevgili Arkadaşlar,

Bu kararımızdan hareketle; 12 Eylül 2010 tarihinde yapılan referanduma yönelik olarak "12 Eylül Anayasasına da, AKP Anayasasına da Hayır" diyerek, tüm Türkiye çapında yürütülen faaliyetlerimize katılan üyelerimize, çalışanlarımıza, basın açıklamaları yapan Oda Yönetim Kurullarımıza, İl/İlçe Koordinasyon Kurullarımıza, miting ve kitlesel basın açıklamalarında birlikte olduğumuz tüm emek ve demokrasi güçlerine gösterdikleri duyarlılık ve özverili çalışmalarından dolayı Yönetim Kurulumuz adına teşekkür ediyoruz.

Sevgili Arkadaşlar,

Türkiye 12 Eylül melanetinden bir türlü kurtulamadı. Bugünlerde neredeyse herkes '12 Eylül ile hesaplaşmaktan' söz ederken de, 12 Eylül düzeni yenilenerek güçlendirildi. 12 Eylül,

öncesinde hakkını arayan, kendi geleceğine sahip çıkan bir toplumu yok ederek yerine kula kulluk eden, itiraz etmeyen bir 'evet toplumu' yarattı. O yüzden, 1982'de 12 Eylül anayasasına 'Hayır' diyen yüzde 8.6 teslim olunmadığının belgesi olarak tarihe geçmişti. Bugün de 12 Eylül anayasasına da AKP'nin anayasasına 'hayır' diyerek, başka bir yol arayanların hayır sesi, geleceği kazanabilme umudu olarak not düşüldü yine bir 12 Eylül gününe.

12 Eylül ile gerçek bir hesaplaşma, onun sonucu olarak bugün muhafazakârlık temelinde gelişen yeni sömürü düzenine karşı mücadeleyi gerektirir. Bunun için de ülkemizdeki darbelerin kaynağının iyi bilinmesi gereklidir. Referandum boyunca birileri çıkıp darbelerin kaynağı olarak darbeyi yapan üç-beş generali gösterdi ve onlar yargılandığında darbeye hesaplaşmış olacağını öne sürdüler. Ülkemizde darbelerin kaynağı emperyalizm ve büyük sermaye güçleridir. 12 Mart da, 12 Eylül de emperyalizmin ve büyük sermayenin ihtiyaçlarına bir yanıt olarak, onların icazetiyle gerçekleşmiştir. Bugün ise aynı güçler AKP iktidarının arkasındadır.

O yüzden 12 Eylül ile hesaplaşmak, yalnızca faşist darbenin perdenin önündeki çirkin yüzleriyle hesaplaşmayla sınırlı görülemez, asıl olan neoliberal sömürü politikalarının sonucu olarak yaratılan bugünkü işsizlik ve yoksulluk düzenidir. 12 Eylül diğer yandan da ülkemizdeki halkın aşağıdan gelişen demokratik hareketini kesintiye uğratarak yerine cemaat ve tarikatların gelişimini desteklemiştir. İşte bugünün Türkiye'si 12 Eylül'ün açtığı bu yoldan yaratılmıştır.

12 Eylül darbesini destekleyenler 12 Eylül 2010'da da 'evet' dedi. Dün darbeyi yapanları 'cennetlik' ilan edenler, bugün referandum sonucuyla kendileri için 'cennet ülke' yaratma yolunda bir adım daha attılar.

Referandumun sonucu, AKP'nin tekeli iktidarını kurma yönünde, önündeki yargı engelini de ortadan kaldırdı. Yürütmenin yetkileri arttırılarak iktidarın giderek başkanlık sistemine geçişle tek bir elde toplanacağı çağımızın padişahlık sistemi kurulmaya çalışılıyor. Kimi aklievveler ortaya çıkıp bunu 'demokrasiye açılan bir kapı' olarak sunmaya çalışsa da vaziyet ortadadır; bu kapı daha otoriter bir rejime doğru aralanmıştır.

125. maddede yapılan değişiklikle, 'yargı yerindelik denetimi yapamaz' hükmünün anayasal güvence altına alınması ile sermayenin sınırsız sömürsünün önündeki bir engel daha ortadan kaldırılmış oldu. AKP'nin 'küresel sermayenin ülkemize girişini kolaylaştırmak' olarak gerekçelendirdiği bu değişiklikle ülkemiz emperyalist talana daha çok açılmış oldu.

Türkiye'de bugün iktidar yapısı büyük oranda değişmiştir. AKP'nin temsil ettiği ittifak devlet olmuştur. Statüko/demokrasi ikilemi de yer değiştirmiş; AKP eliyle yeni bir statüko inşa edilmiştir. Bu değişimle birlikte rejimin bekçileri de değişmiş, her alanda bir tasfiye gündeme gelmiştir.

Yani ülkemizde güç merkezi değişmiştir ancak eksen sabit kalmıştır. Ülkemizde yaşanan bütün önemli gelişmelerde olduğu gibi bugün de yaşananlar emperyalizme bağımlılık ilişkileri çerçevesinde gündeme gelmektedir. Yani eksen yine emperyalizmdir. Bu yeni düzenin güç merkezi ise 'Pensilvanya'dır. Özetle Yeni Türkiye Cumhuriyeti de budur.

Referandum sonuçlarıyla birlikte geleneksel milliyetçi-muhafazakâr tarihsel blok bir kez daha, bu kez AKP etrafında bütünleştirildi. Ülkemizde tarihsel blok her dönemde emperyalizme bağımlı gelişmelerin önünün açılmasının anahtarı olmuştur. Bunun karşısında ise hiç azımsanmayacak bir direnç unsurunun olduğunu da söyleyebiliriz.

AKP bir yandan güçleniyor gibi görünse de dünyada kapitalizmin içine girdiği tarihsel krizle birlikte, giderek düzenin iç çelişkileri daha belirgin bir biçimde açığa çıkmaktadır. Kapitalizm tarihsel krizini, emekçileri daha fazla sömürerek aşmaya çalışmaktadır. AKP de benzer şekilde önümüzdeki günlerde gündeme getireceği 'yeni istihdam projesi' ile esnek ve güvencesiz çalışmayı yaygınlaştırarak sermayeye yeni imkânlar sunmaya çalışacaktır. Kamusal ve sosyal bir devlet olma niteliği ortadan kaldırılırken bunun yerine konan cemaat ilişkileri de kendi çatlaklarını yaratmaya başlamıştır.

Bunun sürdürülebilir olmadığı ortadadır. O yüzden çağımız artık yeni direnişlerin ve mücadelelerin gelişen adalet ve özgürlük arayışlarına sahne olacaktır. Avrupa'da yaşananlar, Yunanistan'daki direnişler bunun örneğidir. Ülkemizde unutulmaması gereken en önemli deneylerden birisi de kuşkusuz TEKEL işçilerinin direnişi olmuştur. İşçiler kendi geleceklerine kendi söz ve eylemleriyle sahip çıkarak, 12 Eylül'le de, onun izinde gelişen yeni sömürü düzeniyle de hesaplaşmanın yolunu hepimize göstermişlerdir.

Maviye boyanmış Türkiye birilerinin pembe düşlerinin gerçeği olurken, yoksullar içinse bir zifiri karanlıktır. 13 Eylül'de borsalar tavan yaptı. Anlaşıldı ki parası olanlar 'evet'i satın almışlardı.

Emekçilerin hayatına baktığımızda ise, bakın TEKEL işçilerini sokağa attılar, yargıya el koyarak onların hakkını aramasının da önüne geçtiler, fabrikaları; madenleri Amerikan şirketlerine peşkeş çektiler, eğitim ve sağlığı paralı hale getirdiler. KPSS rezilliği ortada. Yıllarca bin bir zorlukla okuyan emekçi halk çocukları geleceksizliğe mahkûm edildiği gibi emeklerine cemaatler tarafından el konuldu.

İşte bu bir avuç zengini mutlu, milyonlarca insanı da yoksul ve mutsuz bırakan düzene "bir kez değil bin kez hayır" dedik, demeye devam edeceğiz, sevgili arkadaşlar.

Sevgili Arkadaşlar,

Ülkemizdeki bir diğer önemli husus da Kürt sorununda yaşanan gelişmelerdir. Artık iki halk barış istemektedir. Kan ve gözyaşına kimsenin tahammülü kalmamıştır. Ancak patlayan bombalar barışı her gün biraz daha uzaklaştırmaktadır.

Hakkâri'de patlayan bombalarla 9 insanımızı kaybettik. Bu alçakça saldırı ile birileri savaşmaya istekleri olduklarının işaretini veriyorsa artık Türk-Kürt hepimiz bir yürek olup bu savaşın lanet sesine karşı kardeşliğin sesini yükseltmeliyiz. Yoksa yalnızca insanlarımızı değil insanlığımızı da kaybedeceğiz.

AKP'nin 'demokratik açılımları'nın içi boş çıkmıştır. Baskı ve şiddetle, tasfiye planı dışında bir çözüm yolunun olmadığı görülen AKP de artık çözümü tasfiyede, sınırın ötesinde aramaktan vazgeçsin. Barış ve kardeşlik için bu topraklar kadar verimli topraklar yoktur. Yeter ki barış bir

kez keşfedilmeye çalışılsın, yeter ki her tür siyasi kaygı/çıkar çatışması bir kenara bırakılarak halkların kucaklaşmasına olanak tanınsın.

Bu ülke halkları önündeki engellerden de kurtularak barışmak zorundadır. O yüzden şimdi birbirimize doğru yürüme zamanıdır. Bugün önemli olan silahların kalıcı olarak susmasının sağlanmasıdır. Ancak böylesi bir ortamda kardeşçe, bir arada yaşamının yollarını hep birlikte bulabiliriz.

Sevgili Arkadaşlar,

Son sözler olarak; TMMOB 41. Olağan Genel Kurulu Sonuç Bildirimimizin bugünkü karar alma sürecimizi kolaylaştırdığını da söylemek isterim.

TMMOB 41. Olağan Genel Kurulumuz, ülkemizin emekten ve halktan yana güçlerinin kararlılığını, mücadele azmini, birlik ve dayanışma bayrağını yükseltme iradesinin önemini bir kez daha dile getirmiştir.

TMMOB bundan önce olduğu gibi, gücünü örgütünden alarak; birlikte karar alma, birlikte üretme, birlikte yönetme ilkesini yaşama geçirerek, önümüzdeki dönem zorlaşan koşullarda; emperyalizme ve gerici faşist saldırılara karşı mücadeleyi, sorunlarını halkın sorunlarından farklı görmeden, saldırılara karşı bütün birimleriyle birlikte halkımızın yanında, el ele mücadelesini sürdürecektir.

Evet, Sevgili Arkadaşlar,

Bertolt Brecht demiş ya:

*Diyorsun ki, devamıza hayrı yok bu gidişin.
Karanlık gitgide, diyorsun, derinleşiyor.
Güçler azalıyor diyorsun gitgide.
Bunca yıl, diyorsun, çalış çabala,
sonunda ilk günden daha güç bir duruma düş.*

*Oysa işte düşman her zamankinden daha kuvvetli.
Yenilmez gibi görünür.
Bizde hatalar yaptık, bu inkâr edilmez.
sayımız yavaş yavaş azalmada.
Sloganlarımız orda burda dağınık.
Düşman sözcüklerimizin bir kesimini çarpıttı.*

*Bu güne kadar söylediklerimizden hangisi yanlış şimdi?
Bir kısmı mı, yoksa hepsi mi?
Güveneceğimiz kim var artık?
Arta kalanlar mıyız bizler
yaşayan bir ırmaktan fırlatılmış?
Geride mi kalacağız
kimseyi anlamadan ve hiç anlaşılmadan?
Yoksa şans mı gerek bize?*

İşte *senin* *sordukların* *bunlar.*
Ama *kimseden* *bir* *yanıt* *bekleme,*
Yanıtını da kendin ver.

TMMOB bu sorunun yanıtını veriyor sevgili arkadaşlar.

Kapitalizmin ve emperyalizmin askeri, ekonomik, politik ve kültürel tüm örgütlerinden bağımsız, "Bir Başka Dünya, Bir Başka Türkiye Mümkün"dür. Ernesto Che Guevara'nın dediği gibi; gerçekçi olacağız, imkânsız isteyeceğiz. TMMOB'nin 41. Dönemini bugün alacağımız kararlarla üç kelime belirleyecektir: "Mücadele. Mücadele. Mücadele."

Sevgili Başkanımız Teoman Öztürk'ün dediği gibi: "Yüreğimizdeki insan sevgisini ve yurtseverliği, baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağını bilinci içinde, bilimi ve tekniği, emperyalizmin ve sömürgeçlerin emrine değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirerek sürdürme yolunda inançlı ve kararlıyız."

Hepimize kolay gelsin.